

Ἐὰν θέλῃς μὴ πιστεύσῃς
τὰς τοιαύτας διαψεύσεις.

Αὐγούστου πέντε, Τρίπολις. — Ποσῶς μὴ δυσπιστῆτε,
κι' ἂν θέλετε ὄριστετε τὰ ΜΑΥΡΑ νὰ ἰδῆτε.
Χορῆγι δὲν ἀπέμεινε τοὺς τοίχους γιὰ ν' ἀσπρίσουν
καὶ μὲ μπογιὰ τῶν παπουτσιῶν ζητοῦν νὰ τοὺς μαυρίσουν.
Κρύβονται ὄλαις ἢ ξανθοῖς, ἢ ἄσπραις καὶ ἢ ρούσαις,
καὶ βγαίνουν ἢ μελαχροιναῖς καὶ ἢ μαυροματούσαις.
Καὶ ἂν δὲν μὲ πιστεύετε, χωρὶς τι νὰ προσθέτω,
χιλίων λογιῶν ὑπογραφαῖς ἀμέσως παραθέτω.
Μὶ Μκυρός, Ὁμικρον Μκυρών, Μκυρίκιος Μκυρούλης,
Μὶ Δέλτα Μελανόπουλος, Φὸ Κάπα Μαυροπούλης.

Ὁκτῶ Αὐγούστου, Τρίπολις. — Ὡ τί ἀναισχυντία
νὰ λέγουν τόσα ψέμματα χωρὶς καμμιά αἰτία.
Ἀπεναντίας μάθετε πῶς τ' ἄσπρα βσιλεύουν
καὶ ἄς κοπιῶσιν νὰ τὰ ἴδωσιν αὐτοὶ ποῦ δὲν πιστεύουν.
Ἀκόμη κι' οἱ παππάδες μας φορέσαν ἄσπρα ράσα,
κι' εἶναι ντυμένη κάτασπρη ἢ Τρίπολι μας πᾶσα.
Καὶ ἂν δὲν μὲ πιστεύετε, χωρὶς τι νὰ προσθέτω,
χιλίων λογιῶν ὑπογραφαῖς ἀμέσως παραθέτω.
Δέλτα λευκός, Λευκόπουλος, Μὶ Ἄσπρος, Πὶ Λευκίας,
καὶ ἔπονται ὑπογραφαὶ ὑπὲρ τὰς δισχιλίας.

Ἐννέα, Τρίπολις. — Φρικτὸν νὰ ὄητε πῶς μαυρίζει
καὶ τώρα πᾶ τὴν πόλι μας κανεῖς δὲν τὴν γνωρίζει.
Οἱ κάτοικοι ἐφόρεσαν καὶ ἄσπραις φουστανέλαις,
ὃ ἡλιος μκυρός ἔγεινε καὶ μαύραις ἢ ὀμπρέλαις.
Ἐπέταξαν τὸ χάσικο καὶ τρῶνε κουραμάννα,
μαῦρο μελάνι ἐρριξαν καὶ ἔστου νεροῦ τὴ μάνα,
τῆς λεύκαις τῆς κλαδεύουσε γιὰ τ' ἔχουν ἄσπρα φύλλα.
μὲ μαύρη βάφουσε μπογιὰ τ' ἀγλάδι καὶ τὰ μῆλα.
Καὶ ἔπονται ὑπογραφαὶ περίπου πεντακόσαι,
ἐκὸμη δέ, ἂν θέλετε, ὑπάρχουν ἄλλαι τόσαι.

Ἐπίσημος διάψευσις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου :
Τηλεγραφοῦν ἐκ τῶν Πατρῶν, ἐκ Κέας, ἐξ Αἰγίου,
ἐκ Καλαμῶν, ἐκ Πειραιῶς καὶ ἐκ τῆς Κορινθίας,
ἐξ Ἐπιδαύρου Λημηρῶς καὶ ἐκ Αἰγιαλείας,
ἐκ τῆς Μεσολόγγιον κι' ἐκ τῆς Ἁγίας Μαύρας,
πῶς κυματίζουν κάτασπραις σημαῖαις εἰς τὰς αὔρας,
πῶς ἄσπρα καρμάντουλα οἱ κάτοικοι φοροῦνε,
πῶς ἄσπροι καὶ οἱ κόρακες ἀπὸ προχθὲς πετοῦνε,
πῶς ἄσπρη πλέον ἔγινε ὡς καὶ ἡ νύκτ' ἀκόμα,
πῶς τέλος πάντων ἔλειψε παντοῦ τὸ μαῦρο χρῶμα,
πῶς καὶ τῆς πράσιναις ἐλθαῖς ἐφέτος δὲν θ' ἀφήσουν,
καὶ θὰ τῆς κόψουν ἀγγουραῖς μὲ φόβο μὴ μαυρίσουν.
Ἄσπρα τὰ μούρα τῆς μουριῶς καὶ κάτασπρη τὰ φύλλα,
καὶ ἔπονται ὑπογραφαὶ κι' ὀνόματα ποικίλα.

Κάτι ποῦ ἐνδιαφέρει
τοῦ «Ρωμηοῦ» μας τὸ κεμέρι.

Ἄς μάθῃ κάθε φίλος μας καὶ ἀνταποκριτῆς
πῶς εἰς τὸ τέλος τοῦ μηνὸς ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ...

Τοῦ Ρωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο—μέσα ἔστο τσιγαρεῖο
τοῦ Σταυριανοῦ κατέβη —κι' ἀπὸ τοῦδε συνοραεῖς
μὲ τῆς βρώμας τῶν Χανταίων—μ' ἕνα κάποιον Φαρμακεῖον,

Συλλογισθῆτε, κύριοι, πῶς εἶμαι ποιητῆς,
καὶ ἄς παρακαλῶ πολὺ μὴ ρίχνετε κανόνι.

Ὁ φίλος ἀνταποκριτῆς τῆς πόλεως Αἰγίου,
ὄναμαζόμενος θερρῶ Κωστῆς Ἀθανασίου,
ἀπ' ὅσα φύλλα τοῦ Ρωμηοῦ τοῦ στείλαμε ὡς τώρα
πεντάρη δὲν μὰς ἐμβάσει ἕως αὐτῆ τὴν ὥρα.
Γι' αὐτὸ λοιπὸν μὴν ἔχετε μαζί του νταραβέρι...
τὸν συνίστῶ εἰς ὅλους ἄς γιὰ πρῶτο κανονιέρι.

Καὶ ὀλίγαις ποικιλίαις,
μ' ἄλλους λόγους Ἀγγελίαις.

Ἀρχίζει πᾶ καὶ ὁ Ρωμηὸς νὰ δέχεται ἀγγελίας
μετὰ μικρᾶς καὶ κάποτε μεγάλης ὠφελείας.
Καὶ ὅποιος θέλει εἶδῃσι μὲ στίχων νὰ τυπῶνῃ,
λεπτὰ πενήντα μετρητὰ τὸν στίχον θὰ πληρῶνῃ
κι' ἂν ἀκριθὴ ἄς φαίνεται αὐτῆ μας ἡ τιμῆ,
ἐμεῖς γιὰ τὸ χατῆρι ἄς τὴν κάνουμε ὄραχμῆ.

ΤΡΕΞΑΤΕ ὄλοι ἔστου Γουδῆ τὰ πετακτὰ βαπόρια !
καμμίχ πληξίς μὲς σ' αὐτὰ, καμμίχ στενοχώρια.
Οἱ ναυταῖ των, οἱ πλοίαρχοι, οἱ καμαρότοι κι' ἄλλοι
καὶ ἔστη γαλήνη τρέχουσε κοντὰ ἄς καὶ ἔστη ζάλη,
κι' ἂν ἦναι φουσκοθλασσιὰ ὁ κόσμος τὴν ξεχάνει,
κι' ἀπὸ τὴν περιποίησι οὐτ' ἐμετὸς εἰς πᾶναι
μὰ πάντα τέτοιο πλοίαρχο θὰ εὔρης εἰς τὴν πλώρη,
ποῦ δὲν σοῦ κάνει πᾶ καρδιὰ νὰ βγῆς ἀπ' τὸ βαπόρι.
Ἄμμ' τί σοῦ λέν κι' οἱ πρακτορες αὐτῆς τῆς Ἐταιρίας !
καὶ ἔστους κυρίους ὀμιλοῦν καθὼς καὶ ἔστας κυρίας.
Κι' ἐνῶ οὐδὲ εἰσητήρια πηγαίνεις νὰ ζητήσης,
ἀπὸ τὰ κοπιμέντα των καὶ τὰς περιποιήσεις
γίνεσαι πρῶτος φίλος των, τρατάρουν καὶ τρατάρεις,
καὶ δέκκ εἰσητήρια σοῦ ἐργεταὶ νὰ πάρεις.

ΤΟ ΛΑΥΡΙΟΝ τ' ἀτμόπλοιον ἐνεκ τῶν θανάτου
τοῦ ἀτυχοῦς πλοίαρχου του, μ' ὅλα τὰ ἐπιπλά του
πωλεῖται ἢ νικηθῆται τυχούσης εὐκαιρίας,
καὶ δίδουσι οἱ Φινόπουλοι γι' αὐτὸ πληροφορίας.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ Περιοδικὸν γιὰ τὰ παιδιὰ ἐν γένει
ὑπάρχει ἢ Διάπλασις, ποῦ ἐν Ἀθήναις βγαίνει.
Προπληρωτῆ συνδρομῆ δυόμισυ φράγκα μόνον
καὶ ὡδεκκ φυλλάδιον ἐκδίδει κάθε χρόνο.
Πωλοῦνται ἔστο γραφεῖον τῆς, ἂν θέλετε ἐκὸμη
δεμένει ἢ καὶ ἄδειτοι οἱ περασμένοι τόμοι.

ΣΤΟΥ ΘΑΝΟΠΟΥΛΟΥ τὸ λαμπρὸ αὐτὸ παντοπωλεῖον,
ποῦ εἶναι ἔστο βασιλικὸν αὐτὸ Φωτογραφεῖον,
χαβιᾶρι ἀριστούργημα καὶ ὅλα τὰλλα εἶδη,
κι' ἐκτὸς αὐτῶν γιὰ ὄρεξι ρακί μὲ πάγο οἶδει.

ΣΤΟΥ ΚΟΥΖΗ τὸ μπακάλικον περίφημον χαβιᾶρι !
ὡτάν κι' αὐτὸ δὲν βρίσκεται εἰς ὄλο τὸ παζάρι.

ἌΛΛΑ καὶ ἔστο μπακάλικον τοῦ ΚΩΣΤΑ τ' ΑΝΤΩΝΑΚΗ
χαβιᾶρι Γέλβας ! θυμαστό !... πῆρα κι' ἐγὼ λιγάκι.

Καφενὲ τῶν «Εὐ Φρονούντων»—νύκτα ἕμερα συζητούντων,
μὲ μπακάληδες καμπόσους, —πατσα-ζῆδες ἄλλους τόσους,
μ' οὐρητήρια, σαντούρια —καὶ μὰ μάνδρα μὲ γαιδούρια.